

København, den 27. september 2016

Sagsnr. 2016 - 859/HCH
6. advokatkreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [advokat A] på vegne af [klager] klaget over [indklagede], [bynavn].

Klagens tema:

[Advokat A] har på vegne af [klager] klaget over, at [indklagede], der repræsenterede [klager]s hustru i forbindelse med en sag om separation/skilsmisse, har tilsidesat god advokatskik ved at afholde et møde med begge parter, selvom [advokat A] ikke var til stede.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 24. februar 2016.

Sagsfremstilling:

[Indklagede] påtog sig i efteråret 2015 at bistå [X] i forbindelse med en sag om separation/skilsmisse. [X]s mand, [klager], var da repræsenteret af [advokat B].

I forbindelse med e-mailkorrespondancen mellem [indklagede] og [advokat B] skrev [advokat B] bl.a. følgende i e-mail af 25. november 2015:

*”[Klager] vil under den senere retssag formentlig være repræsenteret af [advokat A], [bynavn] – da jeg ikke har nogen mulighed for at repræsentere ham i retten på grund af en konkurrenceklausul.
Du får nærmere besked om [klager]’s endelige valg af advokat i forbindelse med skilsmissegagen.”*

[Advokat A] meddelte i e-mail af 26. november 2015 til [indklagede]s kontor, at han repræsenterede [klager] i ægteskabssagen.

Statsforvaltningen indbragte den 8. december 2015 på foranledning af [X] ægteskabssagen for retten og anførte angiveligt i den forbindelse, at [klager] var repræsenteret af [advokat B]. [Advokat B], der modtog kopi af brevet af 8. december 2015, meddelte ved e-mail af 9. december 2015 til retten, at han ikke repræsenterede [klager], og at [klager] var repræsenteret af [advokat A].

Retten berammede hovedforhandling i sagen til den 8. marts 2016.

Primo februar 2016 var der angiveligt – uden advokaternes medvirken – drøftelser mellem [X] og [klager] om en økonomisk løsning på sagen, og de var enige om, at der skulle holdes et møde på [indklagede]s kontor.

[X] kontaktede herefter [indklagede] telefonisk om berømmelse af et møde. [Indklagede] har oplyst, at hun spurgte [X], hvilken advokat, der på mødet ville repræsentere [klager], idet [indklagede] fandt det mest hensigtsmæssigt at aftale mødet direkte med den pågældende advokat. [Indklagede] har desuden oplyst, at [X] forhørte sig hos [klager], og at [X] herefter oplyste, at [klager] selv ville aftale mødet med sin advokat, idet han ikke var sikker på, hvilken advokat han ville bruge.

Der blev herefter – efter at der fra [indklagede] var blevet foreslået flere mødetidspunkter – aftalt et møde den 16. februar 2016. [Indklagede] har oplyst, at hun havde aftalt et formøde med [X] forud for fællesmødet.

[Advokat A] har oplyst, at han ikke blev orienteret om mødet den 16. februar 2016, og [klager] mødte uden advokat til mødet.

[Advokat A] har oplyst, at [klager] på mødet bad [indklagede] om at nedskrive de krav, som [X] ville stille, og at [indklagede] noterede en skitse til en aftale, som [klager] fik kopi af. [Klager] præciserede ifølge [advokat A], at der ikke var nogen aftale, før [advokat B] havde godkendt aftalen, og den godkendte aftale var underskrevet.

[Advokat A] har desuden oplyst, at [indklagede] først efter ca. ½ time oplyste [klager] om, at hun ifølge de advokatetiske regler skulle anbefale ham at medbringe en advokat, at hun ikke måtte holde møde med ham, og at hun efter mødet ville kontakte hans advokat.

[Indklagede] har oplyst, at [klager] på mødet ønskede, at der skulle indgås en aftale svarende til, hvad han tidligere havde tilbudt [X]. [Indklagede] oplyste imidlertid, at der ikke kunne indgås en aftale, når [klager] ikke var repræsenteret af en advokat, men hun indvilgede i at nedskrive de vilkår, som parterne var enige om, således at [klager] kunne tage disse notater med til [advokat B]. [Indklagede] har i den forbindelse oplyst, at hun flere gange spurgte, hvem der repræsenterede [klager], og at han henviste til [advokat B], idet [advokat A] alene repræsenterede ham under ægteskabssagen, fordi [advokat B] ikke kunne.

Endelig har [indklagede] oplyst, at hun straks gjorde [klager] opmærksom på, at det var et advokatetisk problem, at han mødte uden advokat.

Ved brev af 17. februar 2016 skrev [indklagede] bl.a. følgende til [advokat B]:

”Som det sandsynligvis er dig bekendt, havde jeg møde i går med min klient og [klager], som mødte uden advokat.

[Klager] har forinden foreslået min klient en aftale, hvilken aftale min klient accepterede på mit kontor. Jeg nedskrev – efter [klager]s ønske – den indgåede aftale på et stykke papir, som [klager] fik med på mødet.

Jeg nævnte for [klager], at jeg skulle anbefale ham at medbringe en advokat, og at jeg i henhold til advokatetiske regler, efter mødet ville kontakte hans advokat.

[Klager] bad mig i den anledning kontakte dig, som hans advokat, hvorefter du ville sørge for at give besked til [advokat A], som jeg er bekendt med har været advokat i forbindelse med retssagen.

Jeg tillader mig derfor at gå ud fra, at jeg til dig kan fremsende aftalen til underskrift af din klient. [...].

[...]

Jeg går ud fra, at når parterne har underskrevet Aftale og testamenter, kan sagen afsluttes i retten med skilsmisse, som forligt, og jeg beder dig venligst meddele mig, om jeg fortsat skal kontakte [advokat A] i den forbindelse eller du overtager.”

Brevet var vedlagt udkast til ”Aftale i anledning af skilsmisse”, hvoraf bl.a. fremgik, at ingen af parterne skulle betale bidrag til den anden, og at [klager] skulle betale kompensation til [X] på i alt 7.500.000 kr.

[Advokat A] skrev ved e-mail af 18. februar 2016 bl.a. følgende til [indklagede]:

”Jeg har talt med min klient, som oplyser, at han ikke har indgået nogen aftaler på mødet på dit kontor d. 16.ds.

Han har bedt om, at du og din klient opstillede din klients krav, og min klient ville så drøfte disse krav med [advokat B], som skulle godkende en aftale.

Jeg har ligeledes talt med [advokat B], som oplyser, at han ikke kan godkende det foreliggende udkast til aftale.

Det er efter min opfattelse en overtrædelse af reglerne om god advokatskik, at du har ment dig berettiget til at holde møde med [klager], uden at hverken jeg eller [advokat B] var til stede.

Jeg vil derfor indgive en adfærdsklage til Advokatnævnet.”

[Indklagede] svarede samme dag følgende:

”Tak for din mail.

Ja, det kan jeg kun beklage.

Der var aftalt møde på mit kontor mellem parterne. Jeg havde præciseret, at der skulle deltage advokat for begge parter. Din klient ville – ifølge min klient – selv aftale med sin advokat, og jeg kunne ikke inden mødet for besked om, hvilken advokat det drejede sig om. Min klient nævnte, at det kunne være [advokat B], dig eller en 3. advokat, ved navn [Y].

Din klient mødte imidlertid op uden advokat, og jeg gjorde igen opmærksom på de advokatetiske regler. Det var mig, der insisterede på, at sende brevet til hans advokat, og jeg blev så gjort opmærksom på, at det nu var [advokat B].

Jeg henviser i øvrigt til min skrivelse til [advokat B] og kan i hvert fald klart konstatere, at den måde ud fremstiller det på – og jeg må gå ud fra, at det faktisk er det din klient har fortalt dig – er direkte usand.

Hverken min klient eller jeg har opstillet krav under mødet. Der er tale om, at din klient PÅ FORHÅND DIREKTE OVER MIN KLIENT – var kommet med et tilbud, som lød på nøjagtig det jeg nedskrev i hånden. Jeg spurgte ovenikøbet din klient om han var sikker på, at han ikke – sammen med sin advokat – ville forhøje de 250.000,00 over de sidste 10 år. Hertil svarede han, at ”dette var aftalen, han havde indgået med [X], og den kunne ikke ændres”. Herefter måtte jeg på ny insistere på, at hans advokat blev inddraget.

Det synes nu at være anden gang, at din klient på forhånd indgår aftaler direkte med min klient, hvorefter du benægter dette på din klients vegne. I den forbindelse kan din klient vel dårligt siges at være ”den svage part”.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at der foreligger mailkorrespondance direkte mellem parterne omkring aftalen, hvoraf også fremgår, at det er din klient, der uopfordret er fremkommet med tilbuddet til din klient, ligesom en fælles ven har oplyst min klient om, at din klient – netop da han forlod mit kontor – havde kontaktet hende telefonisk og meddelt, at ”nu var alt gået i orden og der var en aftale”.

I en e-mail senere samme dag skrev [advokat B] til [indklagede] bl.a., at han ikke var bekendt med mødet, at han ikke havde godkendt nogen af punkterne i udkastet, og at vilkårene i udkastet lå milevidt fra de skilsmissevilkår, som han havde drøftet med [klager], inden sagen blev overdraget til [advokat A]. [Advokat B] anførte desuden, at formålet med mødet ifølge [klager] ikke var at indgå en aftale, men at blive orienteret om de krav, som [X] stillede.

[Indklagede] svarede herefter følgende:

”Tak for din mail.

Jeg kan blot gentage, at mødet skulle afholdes mellem parterne med advokater med henblik på at indgåelse af aftale. Mødet blev afholdt på foranledning af din klient på baggrund af, at han ønskede at indgå en aftale, han forud havde tilbudt min klient direkte.

Han var gjort opmærksom på, at hans advokat skulle deltage. Han mødte op uden advokat og ønskede at indgå den aftale, han selv – angiveligt kan jeg høre udenom nogen af sine advokater – havde tilbudt min klient.

Jeg gjorde opmærksom på, at jeg ikke ville eller kunne udarbejde en aftale, som de kunne underskrive på mit kontor, men jeg indvilgede i at nedskrive det på et stykke papir, som han kunne tage med.

Dette er i al sin enkelthed, hvad der er sket.

Hvorfor din klient ønsker at indgå en aftale, der angiveligt er anderledes end du ønsker/anbefaler kan jeg ikke vide, men jeg antager, at det er fordi han mener det er rimeligt.

Jeg tillader mig at gå ud fra, at retssagen fortsætter, og at [advokat A] repræsenterer [klager] under denne. ”

Ved dom af 15. marts 2016 blev ægteskabet mellem [X] og [klager] opløst, og [klager] blev pålagt at betale bidrag til [X] i 10 år.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Advokat A] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at afholde mødet den 16. februar 2016 med begge parter, selvom [advokat A] ikke var til stede.

[Advokat A] har i den forbindelse anført, at [indklagede] var klar over, at han repræsenterede [klager].

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at hun ikke var forpligtet til at bede [klager] om at forlade kontoret, idet hun havde gjort det klart for ham, at hans advokat skulle deltage ved indgåelse af en aftale mellem parterne.

[Indklagede] har endvidere anført, at mødet var aftalt under den forudsætning, at [klager] gav møde ved advokat, at hun straks, da [klager] mødte uden advokat, gjorde opmærksom på, at hans advokat skulle deltage i fællesmødet, at hun gjorde opmærksom på, at hun af advokatetiske grunde ikke kunne deltage i eller udarbejde en aftale, som parterne skulle underskrive, at [klager] udtrykkeligt bad hende nedskrive det tilbud, han selv tidligere havde fremlagt, og at hun efterfølgende skrev til [advokat B], som [klager] selv henviste til, med anmodning om, at han videregav oplysninger til [advokat A].

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Nævnet lægger til grund, at der både forud for mødet og under mødet den 16. februar 2016 var uklarhed om, hvem der som advokat repræsenterede [klager] i relation til indgåelse af en økonomisk aftale mellem parterne. Nævnet lægger endvidere til grund, at [klager] selv ønskede mødet gennemført, selvom [indklagede] oplyste ham om, at han burde være repræsenteret af en advokat.

Under hensyn hertil og under hensyn til, at der på mødet ikke fandt egentlige forhandlinger sted, ligesom der heller ikke blev indgået en aftale, finder Advokatnævnet, at [indklagede] ikke ved at medvirke til mødet har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Nævnet lægger i den forbindelse også vægt på, at [indklagede] umiddelbart efter mødet fremsendte mødenotatet til [advokat B], der blev bedt om at give besked til [advokat A].

Advokatnævnet frifinder derfor [indklagede].

Herefter bestemmes:

[Indklagede] frifindes.

På nævnets vegne

Jon Stokholm